

РЕШЕНИЕ

№ 6515

гр. София, 09.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 12.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2735** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу Решение № Ж-174 от 25.02.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, е дала следните задължителни указания на [фирма]: 1./ В срок до 14 дни след получаване на решението да издаде становища с посочени условия за присъединяване, съгласно Наредба 6, глава Пета, раздел II отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ на [фирма] за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в УПИ XII - 49, кв. 15 на [населено място], [община], област С. З., за която присъединяването е отказано със Становище № 4406173/17.01.2020 г. от [фирма] и 2./ в седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1, [фирма] да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно поради допуснати съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила – липса на мотиви по смисъла на чл. 59, ал.2, т. 4 от АПК, противоречие с материалния закон и несъответствие с целите на закона. Твърди се, че при прекратяване на процедурата по присъединяване на фотоволтаична електрическа централа /Ф./ на

[фирма] правилно бил приложен закона, като КЕВР неправилно е приела, че операторът на електроразпределителната мрежа не притежава право на отказ за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия независимо от състоянието ѝ и без да се взима под внимание факта, че присъединяването ще влоши качеството на доставяната електрическа енергия до потребителите. Поддържа се, че в решението липсва правен анализ на фактите и приложимото право, а само се изброяват събитията, довели до подаване на жалбата в КЕВР, като и избирателно се цитират отделни разпоредби от издадения на Е. Юг ЕАД лиценз. Определянето на техническите условия за присъединяване на процесния обект била изцяло в компетентността на оператора на разпределителната мрежа. Изложени са подробни съображения, аргументиращи поддържаната теза. Искането до съда е оспореното решение да бъде отменено. Претендира разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, чрез процесуалния му представител юрк. Р., поддържа жалбата и изразява становище за незаконосъобразност на оспорения акт. Претендира разноски по делото

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, чрез процесуалния му представител юрк. Б., моли жалбата да бъде отхвърлена. Счита, че оспореното решение на КЕВР е правилно и законосъобразно, издадено от компетентен орган в рамките на неговите правомощия и при спазване на процесуалните и материалноправни норми. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], не се представлява и не е взела становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по жалба с вх. № Е-13-262-123/24.09.2020 г., подадена от [фирма] срещу [фирма], депозирана в КЕВР.

Предмет на жалбата е отказ на [фирма] да стартира процедура за присъединяване на обект „Фотоволтаична централа до 30 kWp (киловат пик)“, предвидена за изграждане в поземлен имот за изграждане по чл. 24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ XII - 49, кв. 15 на [населено място], [община], област С. З., с мотив за изчерпан капацитет на въздушен електропровод 20 kV „Плодовитово“, захранван от подстанция „Ч.“

Липсва спор по делото, че заинтересованата страна в процеса [фирма] със заявление с вх. № 8579565 от 17.01.2020 г. е поискала да бъдат присъединени обект – Фотоволтаична централа до 30 kWp (киловат пик)“, предвидена за изграждане в поземлен имот за изграждане по чл. 24, т.1 от ЗЕВИ в УПИ XII - 49, кв. 15 на [населено място], [община], област С. З.. Към заявлението са приложени всички изискуеми документи по смисъла на чл. 87 и 88 от Наредба № 6 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, за удостоверяване на предпоставки на чл. 24, т.1 от ЗЕВИ. Заявен е и срок за въвеждане на експлоатация на Ф. – 01.08.2020 г.

Със становище № 4406173 от 17.01.2020 г. [фирма] в изпълнение на изискванията на чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните

електрически мрежи (Наредба № 6), е информирала Локос“ О., че прекратява процедурата за присъединяване на Ф. по чл. 24, ал. 1 от ЗЕВИ, тъй като нямало възможност за присъединяване на обектите към електроразпределителната мрежа. Като мотиви е посочено, че съществуващият въздушна електропроводна линия 20 кV „Плодовитово“, захранван от подстанция „Ч.“ е с изчерпан капацитет за присъединяване на генераторни мощности, нямало данни за предстоящо развитие на потреблението в района и изграждането на нови Ф. би предизвикало влошаване на качеството на напрежението в тази част на електроразпределителната мрежа. В становището е посочено още, че ЕР Юг може да преразгледа позицията си, в случай че заявителят желае произвежданата електрическа енергия изцяло да се консумира от обекта на клиента, присъединен в УПИ XII-49, кв.15. Към становището са приложени: Искане за проучване от 17.01.2020 г.; Нотариален акт № 191, т. VII, рег. № 5245, д. 1365 от 27.08.2007 г. по описа на нот. Л. И. с рег. № 090 към регистъра на НК; Скица №665/30.12.2019 г. и Декларация за съгласие от собственика.

На основание чл. 145, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е изготвен доклад от Дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ с вх. № Е-ДК-251/22.02.2021 г.

На 25.02.2021 г. е проведено закрито заседание на ДКЕВР, на което е разгледана административна преписка, образувана по жалба с вх. № Е-13-262-123/24.09.2020 г., подадена от [фирма] и е взето атакуваното решение, обективиран в последствие в решение № Ж-174 от 25.02.2021 г. – предмет на настоящото производство. Със същото са дадени задължителни указания на [фирма]: 1./ В срок до 14 дни след получаване на решението да издаде становища с посочени условия за присъединяване, съгласно Наредба 6, глава Пета, раздел II отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ на [фирма] за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в УПИ XII - 49, кв. 15 на [населено място], [община], област С. З., за която присъединяването е отказано със Становище № 4406173/17.01.2020 г. от [фирма] и 2./ в седемдневен срок след приключване на дейностите по т. 1, [фирма] да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

За разкриване на обективната истина в хода на съдебното производство е допусната и изслушана съдебно-техническа експертиза, приета от съда като компетентно, безпристрастно изготвена и като неоспорена от страните по делото. От заключението на вещото лице се установява, че общата присъединителна генераторна мощност от ФЕИ към ВЛ 20 кV „Плодовитово“ е 2081 kW. Работното напрежение в п/ст 110/20 кV „Ч.“ е в диапазона на 20,2 кV до 21 кV. Изчисленията и техническите и експлоатационни възможности на съоръженията в подстанцията и техническите характеристики на разпределителната мрежа показвали, че при присъединяване на нова Ф., ще надхвърли допустимите стойности и ще влоши качеството на доставяната ел.енергия към вече съществуващите потребители. Вещото лице е посочило, че в случай, че Ф. бъде изградена ще се нарушат изискванията за качеството на ел.енергия доставяна до вече присъединени към мрежата обекти на клиенти и производители в района на [населено място], захранван от ВЛ 20 кV „Плодовитово“, подстанция „Ч.“.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Решение № Ж-174 от 25.02.2021 г. е връчено на жалбоподателя на 09.03.2021 г.

Жалбата, с която се оспорва решението е подадена с входящ номер на КЕВР е от 12.03.2021 г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК. [фирма] е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт - Решение № Ж-174 от 25.02.2021 г. на КЕВР, е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.). В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение.

Неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното пред съда решение. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Настоящият състав намира оспореното решение на КЕВР за законосъобразно и постановено в съответствие с правните норми.

Както бе посочено по-горе липсва спор по делото, че [фирма] със заявление от 17.01.2020 г. е поискал да бъде присъединен обект – Фотоволтаична централа до 30 kWp (киловат пик)“, предвидена за изграждане по чл. 24, т.1 от ЗЕВИ в поземлен имот УПИ XII - 49, кв. 15 на [населено място], [община], област С. З.. Към заявлението са приложени всички изискуеми документи по смисъла на чл. 87 и 88 от Наредба № 6 за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, за удостоверяване на предпоставки на чл. 24, т.1 от ЗЕВИ. Заявен е и срок за въвеждане на експлоатация на двете Ф. – 01.08.2020 г. Операторът на разпределителната мрежа не е поискал допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, свързана с правилата по чл. 83, т. 5 от ЗЕВИ. От това следва, че [фирма] отговаря на всички изисквания на закона, за да получи положително становище за присъединяване на изградената от него Ф. към електроразпределителната мрежа.

Съгласно разпоредбата на чл. 116, ал. 1 от ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, за който производителят: 1. е сключил писмен договор за присъединяване по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3; 2. е изпълнил своите задължения по договора по т. 1 и нормативните изисквания за присъединяване към електропреносната или електроразпределителната мрежа; 3. има изградени електрически уредби в границите на собствения си имот или на имота, в който има право да строи, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и 4. е сключил договор за достъп по чл. 84, ал. 2.

Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия е регламентирано в Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6), глава пета, раздел II "Присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ".

Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6, Наредбата). Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор. Съгласно чл. 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява (ал. 7).

Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне (чл. 90, ал. 1 от Наредбата). Съгласно чл. 91 от Наредбата в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 14 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ.

Разпоредбата на чл. 23 от Закона за енергията от възобновяеми източници

предвижда, че лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на съответната електрическа мрежа заявления за присъединяване в посочени от тях райони, одобрени по чл. 22, ал. 5. В ал. 2 е посочено, че заявления по ал. 1 се подават след одобряване на електрическите мощности, които могат да бъдат предоставяни за присъединяване, до приключване на едногодишния период по чл. 22, ал. 5.

Операторът на съответната електрическа мрежа разглежда заявленията по реда на постъпването им и с мотивирано становище се произнася по допустимостта на всяко заявление в срок 14 дни от постъпването му. След изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район операторът на електрическа мрежа връща подадените и неразгледаните заявления, което се смята за мотивиран отказ за присъединяване съгласно чл. 117, ал. 4 от Закона за енергетиката.

Според чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ разпоредбата на чл. 23 /общият ред/ не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Тези обекти се ползват от преференциите по чл.31 и чл.32.

В настоящия случай липсва спор по фактите по делото и от същите е видно, че заявявания за проучване обект – Ф. е с мощност 30 kW. Налице е и яснота и относно вида и предназначението на земята върху която следва да бъде изградена Ф.. Т.е [фирма] отговаря на изискванията на чл. 24, ал.1, т. 1 от ЗЕВИ.

Спорът по делото е материалноправен и се свежда до това дали отказът на операторът на разпределителната мрежа за присъединяване на процесните Ф. с мотив за изчерпан капацитет на съществуващия въздушен електропровод ВЛ 20 kV „Плодовитово“ е законосъобразен.

С оглед цитираните по-горе правни норми, съдът намира, за правилни и законосъобразни изводите на КЕВР за липса на материалноправна предпоставка за отказ от изпълнение на лицензионни му задължения на оператора на електроразпределителната мрежа. Това е така, тъй като осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия. Изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както се посочи по-горе е регламентирано в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. В чл. 26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за

присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането (ал. 3), а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по, ал. 3, и при издадено разрешение за строеж.

Анализът на цитираните разпоредби показва, че в случай на подадено искане за присъединяване операторът на разпределителната мрежа разполага с три възможности - да прекрати процедурата (чл. 88, ал. 7), мотивирано да откаже присъединяване (чл. 90, ал. 1), или да определи условията, като предостави писмено становище за присъединяване на лицето (чл. 91, ал. 1). В Наредба № 6 не е предвидено изрично, че в случай на прекратяване на процедурата по чл. 88, ал. 7 актът може се обжалва пред КЕВР. С оглед обаче на общото правило на чл. 22, ал. 1, т. 1 ЗЕ и обстоятелството, че прекратяването на процедурата има идентични на отказа и дори по-неблагоприятни последици, доколкото при отказ операторът следва да предложи нов срок за договаряне, няма причина да бъде ограничена възможността на лицата да обжалват пред КЕВР прекратяването по чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6, още повече, че обжалване се предвижда дори за благоприятния по принцип акт - писменото становище с условията за присъединяване.

В настоящия случай, от страна на [фирма], при разглеждане на подаденото заявление не са били изпълнени предпоставките по чл. 88, ал. 7 от Наредба № 6, при които операторът на разпределителната мрежа може да прекрати процедурата - след като е поискана от лицето допълнителна информация и същата не е предоставена, съответно ако документите са непълни или не отговарят на изискванията на Наредбата. В случая операторът на мрежата не е поискал от лицето допълнителна информация, а директно е пристъпило към прекратяване на процедурата. Следователно, в случая не се спазени задължителните етапи на процедурата по чл. 88, ал. 3-6 от Наредба № 6 и лицето, подало заявлението, е лишено от възможността да обоснове и докаже, че отговаря на изискванията на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. При това положение следва да се приеме, че жалбоподателят не е спазил разпоредбите на чл. 88 и прекратяването на процедурата съставлява неизпълнение на неговото лицензионно и законово задължение да се произнесе по един от предвидените в чл. 90 и чл. 91 от Наредба № 6 начини, като мотивирано откаже присъединяването или предостави писмено становище с условията за присъединяване. Тъй като обаче, от една страна, Е. Юг ЕАД е прекратило процедурата, въпреки че не е спазило реда и условията за това по чл. 88, ал. 3 - 7 от Наредба № 6, а от друга страна, последиците от това са идентични с тези на отказа, КЕВР обосновано е приела, че Становище № 4406173 от 17.01.2020 г. за условията и начина за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа представлява по същество отказ да бъде присъединен обекта.

Относно изложеното в Становище № 4406173 от 17.01.2020 г. за условията и начина за присъединяване на електрическа централа към електроразпределителната мрежа е посочено, че през следващите 2 години, жалбоподателя не предвижда повишаване на капацитета на електроразпределителната мрежа и няма възможност за присъединяване на обекта на [фирма], тъй като въздушен електропровод 20 kV „Плодовитово“, който захранва [населено място] е с изчерпан капацитет и при присъединяването на обекта би се предизвикало недопустимо повишаване на напрежението и нарушение качеството на електрическата енергия, съдът намира този извод за неправилен, с оглед задълженията на лицензианта притежаващ Лицензия № Л-140-07 от 13.08.2004 г. за дейността „разпределение на електрическа енергия“.

Съгласно разпоредба на т. 3.1.7 лицензиантът се задължава да развива мрежата като планира необходимите инвестиции в съответствие с принципа на

икономическата целесъобразност и при икономически обосновани разходи с оглед задоволяване търсенето на електрическа енергия на територията на лицензията и осигуряване на транспортирането на електрическата енергия до потребителите. Разпоредбата на т.3.4.1 задължава лицензиантът да присъединява при условията на равнопоставеност спрямо останалите потребители от същата група всяко лице, разположено на територията на лицензията, което отговаря на изискванията на закона.

Действително, [фирма] не е задължено, на основание чл. 116 от ЗЕ да присъединява всеки обект на производител на електрическа енергия. Това задължение съществува само когато са спазени предвидените в закона предпоставки, които са както тези, изрично изброени в чл. 116 ЗЕ /административни и технически задължения на заявителя/, така и тези по чл. 3, ал. 1 от Наредба № 6, като за целта не трябва да са налице и пречките по чл. 3, ал. 2 от Наредбата. Прегледът на тези нормативни текстове показва, че техническите изисквания, визирани от тях, са към обекта, подлежащ на присъединяване - той трябва да отговаря на техническите изисквания на тази наредба и на наредбите и правилата по чл. 83, ал. 1 от Закона за енергетиката и, кумулативно, а не алтернативно, да не застрашава надеждната работа на електроенергийната система (Е.), сигурността и качеството на снабдяването на клиентите с електрическа енергия, здравето и живота на гражданите и собствеността на трети лица. Задължението на електроразпределителното дружество не е безусловно, а следва да се свърже с друго негово задължение - да следи за спазване на техническите изисквания, които са необходими за присъединяване към електрическата мрежа на производители и клиенти на електрическа енергия.

В конкретния случай обаче ЕР Юг не твърди, че обектът не отговаря на изискванията на чл. 3 от Наредба № 6 и на чл. 116 ЗЕ, в който случай би могъл да се позове на правото си по чл. 90 от Наредба № 6. Отказът е основан с изчерпан капацитет на съоръженията, за които отговаря именно ЕР Юг и с липсата на инвестиционни намерения на дружеството за следващите пет години в посока повишаване на този капацитет, което не може да обоснове отказ с посочените по-горе правни основания. Това основание обаче не е сред предвидените в закона основания, при които може да се откаже включване на обект за производство на електрическа енергия.

Неоснователно касаторът се позовава на чл. 22 ЗЕВИ, тъй като той не му дава право да откаже присъединяване на обектите по чл. 24 от същия закон, а го задължава, съобразно целите в НПДЕВИ, да предвиди електрически мощности за присъединяване за година напред. Що се отнася до чл. 30 ЗЕВИ, той има предвид диспечирание на подаваната към мрежата електрическа енергия при вече присъединени производители и не обосновава причини за отказ в конкретния случай. Неприложим в случая е чл. 55 от Наредба № 6, който касае общия случай на присъединяване на електроцентрали.

Разпоредбата на чл. 24 ЗЕВИ изрично сочи, че за обектите, посочени в тази разпоредба, чл. 23 ЗЕВИ, включително чл. 23, ал. 6 ЗЕВИ не се прилага. Следователно, изчерпването на одобрените електрически мощности за съответния район е непротивопоставимо на заявителите за обекти по чл. 24 ЗЕВИ.

Всичко това означава, че ЕР Юг не е свободно произволно или с бланкетни мотиви да отказва всяко искане за присъединяване на обекти по чл. 24 ЗЕВИ, а още по-малко, че дружеството може да оправдава отказа за присъединяване със собственото си неизпълнение на предвидени в закона задължения.

Действително, една от целите на Закона за възобновяемите енергийни източници, както е посочено в чл. 2, ал. 1, т. 9 от него, е сигурността на енергийните доставки, снабдяването и техническа безопасност. От друга страна, приоритетна такава цел е

тази, визирана в т. 1 на същия текст - насърчаване на производството и потреблението на енергия, произведена от възобновяеми източници. Със ЗЕВИ е транспонирана Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ, L 140/16 от 5 юни 2009 г.), която продължава да действа до 30.06.2021 г. Член 1 от посочената директива установява обща рамка за насърчаването на енергията от възобновяеми източници, като задава по-специално задължителни национални цели за общия дял на енергията от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия, а член 3, параграф 1, първа алинея от Директива 2009/28 задължава всяка държава членка да гарантира, че през 2020 г. нейният дял на енергия от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия ще достигне определен минимален праг, който за България е 16%. По статистически данни, достъпни на страницата на Министерство на енергетиката, към датата на подаване на заявлението от Д. Д. Т. този минимален праг не е достигнат. В момента той е достигнат, но не благодарение на използването на слънчева енергия, а поради изгарянето на биомаса, основно на дървен материал, което неминуемо е свързано със засягане на друга заложенa от правото на ЕС цел - намаляване на въглеродните емисии. За постигането на предвидения праг, член 3, параграф 2 от Директива 2009/28 предвижда, че държавите членки въвеждат ефективно определени мерки, за които разполагат с право на преценка, стига да бъде изпълнена целта на директивата. Освен това, член 13, параграф 1, първа алинея от директивата предвижда държавите членки да гарантират, че националните правила относно разрешителните процедури, прилагани по отношение на централите за производство на електроенергия от възобновяеми източници, са пропорционални и необходими, а буква "е" на същия текст конкретизира, че за малките проекти и за децентрализираните устройства за производство на енергия от възобновяеми източници са установени опростени и облекчени процедури за получаване на разрешение, когато това е целесъобразно, включително чрез обикновено уведомяване, ако то е разрешено от приложимата регулаторна рамка. Именно такава опростена и облекчена процедура за присъединяване на процесната Ф. е предвидена в чл. 26 ЗЕВИ, доколкото не е спорно, че тя попада в хипотезата на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. За сравнение, за обектите по чл. 23 ЗЕВИ, които не се ползват от облекчената процедура за присъединяване, е предвидено връщане на подадените заявления, след изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район. Тъй като обектите по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ са с малка мощност, законодателят е преценил, че независимо от броя на заявленията за тях, такова връщане поради изчерпване на мощността не се прилага. Следователно, макар облекчената процедура да не изключва съобразяване на целите на ЗЕВИ, свързани с техническата сигурност на електроразпределителната система, тя не дава право на електроразпределителното дружество да отказва присъединяване на Ф. по съображения за изчерпана мощност, при това без да полага каквито и да било усилия за повишаване на тази техническа сигурност съгласно чл. 27, ал. 2 и чл. 28 ЗЕВИ, чрез реализиране на необходими инвестиционни планове и реконструкции, така че да бъде гарантирано предвиденото в ЗЕВИ право за включване на обектите по чл. 24 на принципа на облекчените административни процедури. Следователно, принципно правилен е доводът на жалбоподателя, че той може да откаже присъединяване дори на обект по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, ако са налице условията на чл. 3, ал. 1 или пречките на чл. 3, ал. 2 от Наредба № 6, но не и когато тези условия или пречки се дължат на бездействие за изпълнение на законови задължения на самото електроразпределително дружество. Освен това отказът на ЕР дружеството, в светлината на разгледаната национална правна уредба

и тази на Европейския съюз, не трябва да бъде произволен или продиктуван от изцяло икономическите интереси на електроразпределителното дружество, а следва да бъде мотивиран, основан на прозрачни критерии, обоснован със законовите норми и съобразен с целта на закона, като изискванията за присъединяване не следва да надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимните цели, заложените от европейското и националното право - Решение на Съда на Европейския съюз от (четвърти състав) от 28 май 2020 година по дело C-727/17, т. 71-81 и цитираната там практика. Мотивите трябва да бъдат конкретни и подробни, за да бъде гарантирано правото на защита на засегнатото лице - то следва да знае какви са конкретните технически пречки за извършване на исканото присъединяване, за да може да се възползва от правото си по чл. 22 ЗЕ. В конкретния случай отказът за присъединяване е с оскъдни мотиви, които се ограничават с обяснения, но без доказателства, за изчерпан капацитет на съществуващата електроразпределителна мрежа, евентуална опасност от недопустимо повишаване на напрежението на присъединените клиенти, без съществената му реконструкция и липсата на инвестиционни планове от страна на ЕР Юг за близките пет години за въпросната мрежа.

Следователно отказът не отговаря на посочените по-горе изисквания и възпрепятства правото на защита на засегнатото лице. Както вече се посочи по-горе, при действащата нормативна уреда ЕР Юг не може да отказва присъединяване на обектите по чл. 24 ЗЕВИ със съображения, касаещи липсата му на инвестиционни планове за разширяване на мрежата, тъй като съгласно издадената му лицензия, чл. 116, ал. 3 ЗЕ и чл. 27 и чл. 28 ЗЕВИ, които са цитирани както от КЕВР, така и от съда, негово задължение е да поддържа и разширява капацитета на електроразпределителната мрежа, така че да бъдат постигнати целите на ЗЕВИ и на транспонираната с него Директива 2009/28. Изявлението на дружеството, че няма инвестиционни планове за конкретния район за близките пет години, при положение, че капацитетът на съществуващата инфраструктура за присъединяване на обекти за производство на енергия е изчерпан, което се установява и от заключението на вещото лице, а заложените от закона цели не са постигнати, само по себе си сочи, че дружеството е в нарушение на посочените актове на националното и европейското право.

Следва също така да се вземе и предвид, че към отказа не са представени никакви доказателства, нито дори доводи или разсъждения в подкрепа на твърдението, че присъединяването на процесния обект действително ще предизвика недопустимо повишаване на напрежението. Това не се установява и от приетото от съда заключение на вещото лице. От заключението на вещото лице се установява, че същото е изготвило последното на база на представени от страна ЕР Юг доказателства за няколко извършени компютърни симулации от ЕР Юг, всяка с различни резултати, които не са представени като доказателства по делото и за които дори не е ясно дали са били извършени към момента на отказа, а данни за реални изпитания не терен липсват. Дори в самия отказ е използвано условно наклонение - "би предизвикало недопустимо повишаване на напрежението". Изложените в жалбите допълнителни съображения, основно от правно естество, са изтъкнати за пръв път в тях, а не фигурират в самия отказ.

Вярно е, че в конкретния случай КЕВР също не е изследвала задълбочено становището на ЕР Юг в тази му част, като доводът за евентуално влошаване на качеството на предоставяната електрическа енергия е определен с едно изречение като несъстоятелен. Принципно КЕВР дължи подробно обсъждане на задълженията на електроразпределителните дружества, а не просто изброяване на законовите норми. При положение обаче, че самото разпределителното дружество не представя

никакви доказателства, че е изпълнило задълженията си по чл. 116, ал. 3 ЗЕ, чл. 27, ал. 2 и чл. 28 ЗЕВИ, както и за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката, нито в подкрепа на твърдението си за евентуалното "недопустимо повишаване на напрежението", Комисията не е допуснала съществено нарушение на административно-производствените правила. Тя не е длъжна да извърши сама проучването, за което със закон е задължено самото ЕР дружество, нито е длъжна да изложи мотиви по въпроси, които не са развити подробно в отказа на самото дружество. Липсата на такова проучване и на каквито и да било доказателства, подкрепящи съображенията в отказа, е самостоятелна причина за основателност на жалбата на засегнатото лице по чл. 22 ЗЕ. Също така по принцип административният орган е длъжен да изясни служебно фактичестката обстановка във всяко административно производство. Но в този случай, при липса на свързани с конкретния обект съображения за отказа и каквито и да било доказателства, представени или ангажирани от ЕР Юг в административното производство, КЕВР не дължи да установява и доказва „обратното“ на бланкетните твърдения на касатора, както твърди последният. Напротив, именно ЕР Юг дължи конкретно излагане на причините и доказване на позицията си за влошаване на качеството на доставките на електроенергия при включване в мрежата на процесния обект още на етап разглеждане на заявлението.

При това положение, съдът намира че Ф., с мощност 30kW за изграждане в УПИ IX-234, кв. 29, [населено място], заявен за присъединяване от [фирма] отговаря на законовите изисквания за присъединяване по реда на чл. 24, ал. 1 от ЗЕВИ и е следвало да бъде присъединено.

С оглед изложеното дотук, оспореното Решение № Ж-174 от 25.02.2021 г. на КЕВР се явявя законосъобразно на всички основания по чл. 146 АПК и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и следва да бъде уважена за сумата от 100 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София -град, III отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] срещу Решение № Ж-174 от 25.02.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сума в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 -дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: